

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg blev virkelig helt oplivet ved at høre hr. Glistrups tale om skattefiduser og om, at han sandelig ikke vil være med til at lave forslag, der gav adgang til skattefiduser, Det glædede mig. Jeg håber så, at det er en bestræbelse, som hr. Glistrup også vil udstrække til at forhindre, at andre love bliver brugt til skattefiduser, men det er vel for optimistisk.

Må jeg om disse lovforslag i al almindelighed sige, at vi kan støtte de hensigter, der ligger bag ved dem. Det kan vi gøre, fordi vi allerede den 28. november sidste år som led i hele vores plan til indgreb i den økonomiske krise fremsatte et forslag, hvori vi talte om at forhøje afskrivningssummen for nyanskaffelser.

Forslaget var et forsøg på at nærme sig genanskaffelsesprincippet, og samtidig foreslog vi forhøjelse af anskaffelsesværdien for erhvervsmæssigt anvendte automobiler. Med det lovforslag, vi behandler her i dag, fremsat af den tidligere regering, har venstre imødekommet os på en række punkter, og jeg er naturligvis glad for, at venstre har draget den konsekvens af vort forslag, at de selv er kommet med et forslag. Det er jeg glad for, og jeg er da positivt indstillet over for de fleste af de ændringer, som venstre foreslår i lovgivningen, men jeg vil da også i udvalget være parat til at deltage i et forsøg på at sammenarbejde lovforslaget med regeringens. I hvert fald på et enkelt punkt vil regeringens lovforslag — det er med hensyn til nyanskaffelser, foretaget i andet halvår af 1975 — netop for 1975 virke bedre end venstres forslag.

Må jeg om provenutabet sige, at det glæder mig naturligvis at høre ministeren sige, at vi er i en situation, hvor vi på alle leder og kanter leder efter provenu. Det var vist lige netop ordene, der blev brugt, og jeg havde nær føjet til, at det er jo helt nye toner, i hvert fald er det nye toner i forhold til i går, da regeringen uden videre var parat til at slippe afgifter til henved $\frac{1}{4}$ mia kr. Jeg er spændt på, hvordan man vil forklare,

når man begynder at arbejde de to udtalelser sammen, at man i går var parat til at slippe en $\frac{1}{4}$ mia kr., og i dag vil man ikke af hensyn til beskæftigelsessituationen foretage disse indgreb i det omfang, som kunne være ønskeligt. Jeg er meget spændt på, hvad resultatet af en sammentænkning af de to udtalelser bliver.

Men må jeg ikke med det samme sige, at efter min opfattelse, var både ministeren og den socialdemokratiske ordfører på gale veje, når de forsøgte at gøre provenutabet op. Jeg skal her lige tage det forsøg, som den socialdemokratiske ordfører gjorde på at fastslå, at det, at man forhøjer straksafskrivningerne fra 1.200 kr. til 1.800 kr., skulle medføre et eller andet formidabelt provenutab. Ja, i et enkelt skatteår — men der er jo ikke tale om andet her, end at det er et provenutab, som ville være kommet, bare fordelt på flere år. Det tror jeg dog, man skal have med. Disse formidable tal, der blev anført fra socialdemokratisk side, holder altså ikke. Vi er dog vist enige om, at det ville være rimeligt netop i 1975 at tage et sådant tab. Mon ikke socialdemokraterne også vil nå til den erkendelse, at her, hvor der alene for at fremskynde anskaffelser i erhvervslivet, der kan holde erhvervslivet gående, vil det være rimeligt i dette år at skrive et provenutab op, som ellers ville være fordelt i de kommende år.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe kan primært tilslutte sig principperne i hr. Anders Andersens lovforslag om ændring af loven om skattemæssige afskrivninger. Bestemmelserne i dette forslag er permanente, mens ministerens kun gælder for indkomståret 1975. Jeg overser ikke valgfriheden med hensyn til at fordele den ekstraordinære afskrivning på 1976 og 1977.

Erhvervslivet er bedst tjent med så vidt muligt permanente regler. Dette gælder især, når talen er om afskrivningsregler for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Ingen, heller ikke driftsøkonomien og sam-